

Sr. Tarancón, on és la 'pau lingüística'?

La Direcció de Política Lingüística de la Conselleria d'Educació i Cultura s'ha convertit en el principal bastió del secessionisme lingüístic al País Valencià. El passat 16 de novembre, però, el Col·lectiu de Llicenciats en Filologia Catalana i la Plataforma d'Estudiants per la Llengua van protagonitzar un "acte informatiu" per mirar d'alertar sobre les greus irregularitats comeses per aquesta Conselleria.

La convocatòria d'enguany de les proves de coneixement de valencià, que organitza anualment la Conselleria d'Educació per mitjà de la Direcció d'Ordenació i Innovació Educativa i de Política Lingüística a través de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià (JQCV), ha registrat els primers incidents en els seus disset anys d'història, des que es va crear l'any 1985. Als darrers anys, però, ja hi havia hagut malestar entre molts dels examinadors que participen en aquestes proves, però mai no s'havia produït cap incident, ni molt menys hi havia hagut cap intent de mobilització organitzada. Aquest any, però, ja s'ha produït la primera reacció, amb un "acte informatiu" organitzat pel Col·lectiu de Llicenciats en Filologia Catalana i per la Plataforma d'Estudiants per la Llengua. La intenció d'aquests dos col·lectius era d'informar pacíficament els examinands de la contradicció en què incorre l'administració quan convoca els llicenciats en Filologia Catalana per avaluar unes proves que serveixen per adquirir el requisit lingüístic, el mateix requisit que el Govern valencià els nega.

El dia més llarg. L'esmentat "acte informatiu" es va produir el dissabte 16 de novembre a la Universitat Politècnica de València, una de les 21 seus del País Valencià on es convoca els examinands a "les proves de valencià". La tria d'aquesta data pels organitzadors no va ser gratuïta. Aquell dissabte es convocava la prova de Grau mitjà de coneixements de valencià, la més sol·licitada de les set proves convocades per la JQCV (aquest certificat, juntament amb la superació d'un curs de formació didàctica, és el que permet

als funcionaris de carrera i interins en actiu de l'administració valenciana d'obtenir el Certificat de capacitació, imprescindible per poder fer classes en valencià en tots els nivells d'ensenyament no universitari). Alguns dels membres del Col·lectiu i de la Plataforma esmentats, que havien estat convocats com a examinadors, van distribuir per la Universitat Politècnica de València centenars de cartells amb el missatge: "Qui t'examina? Professionals que treballen per la normalització del valencià, molts dels quals som llicenciats en Filologia Catalana. Si tu aproves, obtindràs el requisit lingüístic. A nosaltres, el Govern valencià ens el nega."

Els incidents es van produir quan alguns examinadors es van presentar a les aules amb l'adhesiu "Sóc llicenciat/licenciada en Filologia Catalana." Alguns dels membres de la comissió examinadora els van comunicar que era incompatible examinar amb l'adhesiu. Els examinadors, però, no van voler llevar-se'l. Llavors, alguns dels membres de la comissió, visiblement neguitosos, van començar a abandonar l'aula. Els examinadors, però, s'hi van negar, tot apel·lant al dret de lliure expressió i al fet que havien estat convocats per examinar i que, en conseqüència, no se n'anirien. Però les extorsions i les amenaces van continuar. Diversos testimonis ens han assegurat que fins i tot hi va intervenir Vicent Satorres, cap del Servei d'Us Oficial i Acreditació de Coneixements de Valencià. Aquest senyor es va adreçar a un dels examinadors per dir-li "de manera autoritària i amenaçadora": "procurara no examinar" [amb l'adhesiu]. Després d'aquest incident la persona que havia estat agredida verbalment,

A l'esquerra, un grup del Col·lectiu de Llicenciats en Filologia Catalana i de la Plataforma d'Estudiants per la Llengua. A la dreta, el cartell que van distribuir tots dos col·lectius i un examinador de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià (JQCV).

juntament amb alguns examinadors més, van decidir abandonar les aules. Els examinadors "expulsats" van informar la resta dels examinadors del que estava succeint per buscar-hi adhesions. Al llarg del matí, el gruix d'examinadors que havien abandonat la prova va arribar gairebé al centenar, dels 233 convocats. La sessió del matí es va desenvolupar amb greus irregularitats, com ara el fet que alguns dels examinands van fer la prova oral amb un únic examinador, per manca de personal. De fet, quan l'organització va veure que cada vegada eren més els examinadors que abandonaven, van decidir de passar-ho per alt i deixar que els professors que encara duien l'adhesiu continuaren examinant.

"L'estratègia de l'estructura". Les irregularitats que ha comès la Conselleria d'Educació per mitjà de la Direcció d'Ordenació i Innovació Educativa i de Política Lingüística no es limiten a aquestes "contradiccions" administratives. Aquestes, podríem dir-ne "paradoxes de nomenclatura", són únicament la punta de l'iceberg de tota una bateria d'actuacions que responen a l'estratègia de desgast promoguda i planificada conscientment pel PP, l'única finalitat

de la qual és l'extinció per inanió de la llengua catalana al País Valencià. Un altre cas fragant d'irregularitat, que afecta a la mateixa Direcció de Política Lingüística –de la qual depèn la JQCV– té a veure amb el procediment de "contractació" de personal que imparteix les classes corresponents als Cursos de capacitació lingüística. Sobretot perquè no es tracta de cap "contractació". El 23 de febrer de 2001 CCOO va presentar una denúncia en la Inspecció Provincial de Treball i Seguretat Social de València perquè analitzara la situació laboral dels treballadors que impartien fins a aquella data aquests cursos. En la denúncia, CCOO constata que aquests treballadors "no havien estat donats d'alta a la Seguretat Social" ni tampoc "no tenien regularitzat el pagament pel seu treball".

El 26 de desembre de 2001, la Inspecció Provincial de València va comunicar a CCOO que la tasca d'aquests treballadors havia de ser considerada "prestació laboral de caràcter temporal parcial", i, en conseqüència, instava la Conselleria a "la inclusió obligatòria dels afectats en el camp d'aplicació del Règim General de la Seguretat Social". Això va provocar un canvi d'estratègia per la Direcció a l'hora de determinar el personal encarregat d'impartir els Cursos de capacita-

ció lingüística. Des de la data de la resolució i fins avui, han estat únicament els funcionaris de carrera i els interins de l'administració els que s'han encarregat d'impartir els cursos. Amb aquest professorat, però, no s'ha cobert, ni de bon tros, la demanda creixent dels Cursos de capacitació. La raó principal d'aquesta mancança és que aquests funcionaris i interins només poden fer fins a un màxim de 75 hores "de formació permanent", que és com l'administració ha considerat els Cursos de capacitació. Per acabar-ho d'adobar, l'administració –segons ens ha informat el Servei d'Us Oficial i Acreditació de Coneixements de Valencià– podria disposar de personal autònom per donar resposta a la demanda, però no ho ha fet. I el resultat ha estat la paralització de gran part dels cursos sol·licitats. Segons Dolors Monferré, responsable de Formació de Persones Adultes de CCOO-PV, més de 1.500 sol·licituds, comptant-hi només els centres de FPA grans –Castelló, Alacant, Dénia, Xàtiva i Sagunt–, han quedat per cobrir per la Conselleria. Això contradiu la Llei 4/83 d'Us i Ensenyament del Valencià, que estableix que el professorat està obligat a conèixer les dues llengües oficials, per a la qual cosa habilita el Certificat de capacitació lin-

KAI FOSTERLING

El 16 de novembre passat, l'abandonament de les aules per part de vora un centenar d'examinadors va crear una situació anòmala en la prova oral. Com que no hi havia prou examinadors, es va haver de fer sense cap garantia d'objectivitat i de rigor.

güística. Luis García Trapiello, responsable de Política Educativa de la Federació d'Ensenyament de CCOO-PV, encara va més enllà. Per a ell, l'activitat d'aquests professors no és de "formació permanent". Tal com reconeix la resolució de la Inspecció Provincial de Treball i Seguretat Social de València, del 26 de desembre de 2002, es tractaria "d'una prestació laboral de caràcter temporal parcial" i, per tant, susceptible d'un règim contractual. A hores d'ara, CCOO-PV reivindica la regularització definitiva de les classes de capacitació, i també la dels exàmens convocats per la JQCV, amb la contractació de personal forà a l'administració en règim de "personal fix discontinu".

Aquí, tothom en sap, de llengua.

Pel que fa a la "contractació" dels examinadors de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià, doncs, enguany s'han seguit els mateixos criteris que s'apliquen en l'assignació de professors que imparteixen els cursos de capacitació. Les conseqüències, tot i que diferents, també han estat perverses. Segons el punt 11 de la resolució 2002/X3009 del 12 de març de la Conselleria de Cultura i Educació de la Generalitat Valenciana, "el president de la JQCV nomenarà els correctors necessaris, els quals actuaran segons les di-

rectrius que s'hagen establert i no intervinen en la qualificació final dels exercicis". A diferència de Catalunya (el Decret 152/2001, de 29 de maig, estableix que els examinadors de la Junta Permanent de Català hauran de ser "persones expertes en avaluació de coneixements de llengua catalana"), la Conselleria d'Educació no especifica clarament quina és la titulació requerida per poder ser examinador de la JQCV. D'altra banda, fins a la denúncia presentada per CCOO, com que no hi havia cap borsa de treball, no se seguia cap ordre rigorós a l'hora de convocar els examinadors. La JQCV disposava, això sí, d'un ingent volum de currículums que els llicenciats en Filologia Valenciana o Catalana enviaven o portaven en mà a aquest Departament. I la manera de fer –i de desfer– consistia a telefonar aquesta gent fins a completar les necessitats de cada convocatòria. Les possibilitats dels potencials examinadors de ser convocats obeïen, segons aquesta fórmula, al grau de relació (d'amistat, coneixença o pressió: no eren pocs els que, quan s'acostaven les proves, es deixaven caure per la Conselleria) amb el personal de la Junta, i a l'atzar. Si els trobaven a casa, bé. Si no, telefonaven a una altra persona. El sistema era, doncs, arbitrari. Malgrat tot, però, eren majoritàriament els llicenciats en Filologia

Catalana o Valenciana els que ocupaven aquestes "places" d'examinador. A partir de la denúncia, però, com que el criteri ha estat convocar els funcionaris de carrera o interins, s'ha donat el cas que no n'han tingut prou llicenciats d'aquesta especialitat i, llavors, han convocat gent posseïdora únicament del certificat superior, amb la qual cosa s'ha deixat fora molta gent que havia estat examinadora durant molts anys i que sí té la titulació exigible per a unes proves de la transcendència i les característiques de les de la Junta Qualificadora.

Secessionisme en safata. Una altra qüestió, no menys greu que les precedents, és el grau de degradació lingüística, i el desprestigi adquirit, que han experimentat aquestes proves als darrers anys. Des de l'arribada del PP a l'administració valenciana, s'han pres algunes mesures destinades al desballestament de la unitat de la llengua. L'eliminació de la biografia que acompanyava els quaderns de suport –perquè hi apareixien filòlegs catalans de prestigi–; la hiperdialectalització de l'idioma, sobretot del lèxic: com més allunyat de l'estàndard millor; la manca d'adequació al registre formal; la desaparició dels continguts històrics, culturals i sociolingüístics; la introducció dels continguts forans, amb la consegüent pèrdua dels referents autòctons... Tot això contribueix a fer de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià un instrument més de la consolidació *de facto* del secessionisme lingüístic. Si a això afegim que també s'han rebaixat els criteris d'avaluació –fins al punt que molts catalans es presenten a les proves de la JQCV perquè la rumorologia popular ha fet circular que al sud del Sènia les proves són més fàcils–, fa pensar que tot plegat obeeix a una estratègia l'únic objectiu de la qual és desprestigiar el valencià per accelerar la substitució lingüística. Perquè, en definitiva, per a la dreta valenciana, això de la llengua és un destorb que s'acabarà més tard o d'hora: com més aviat, millor.

Juli Capilla